

ADAMA

CLEAVE®
Senais pārtop par JAUNU

HERBICĪDS

- Selektīvs sistēmas iedarbības herbicīds.
- Efektīvs pret biežāk sastopamajām divdīgļlapju nezālēm labībā: ķeraiņu madarām, panātrēm, tīruma kumelītēm, zilajām rudzupuķēm u.c.
- Efektīva iedarbība neatkarīgi no gaisa temperatūras un mainīgiem laika apstākļiem.
- Ilgstošs lietošanas periods (BBCH 20–45).
- Perfekts partneris tvertnes maisījumos.

Vienkārši. Augt. Kopā.
ADAMA.COM

Diāna Vilsone, + 371 29446285,
 Remigijus Peleckis, +370 687 39533

Lietojiet augu aizsardzības līdzekli atbilstoši drošības prasībām. Pirms lietošanas vienmēr izlasiet marķējumu un informāciju par līdzekli.

izaudzētajā sojā proteīna saturs bija plašā amplitūdā 26–38 %, tauki svārstījās 17–22 %, šķiedrvielas saturs sausā laika ietekmē bija augstāks 8–12 %. Stendē ir iepriekšējo gadu pieredze sojas audzēšanā un rezultāti iepriekš bijuši līdzīgi.

Sojas ķīmisko sastāvu ietekmē audzēšanas vieta, klimats – temperatūras un nokrišņu summa, augsnes sastāvs, mēslošanas shēma, agrotehnika (rindstarpu attālums un izsējas normas). Liela nozīme ir šķirnei, kurā redzama tās ģenētika un veģetācijas periods. Vienādos apstākļos audzējot, Stendē visaugstākais proteīna saturs bija šķirnes ‘Merlin’ pupiņās – 34.9 %, vismazākais bija ‘Lajmai’ – 30.4. Vēl pie proteīna bagātākajām ir jāmin ‘Laulema’. Viļānos visvairāk proteīna bija šķirnes ‘Merlin’ – 38.2 % un ‘Paradis’ – 42.2 % pupiņām.

Soju izmantojot lopbarībā, ir svarīgs ne tikai proteīna saturs, bet arī aminoskābju sastāvs tajā. Kopā neaizstājamās aminoskābes Latvijā audzētajā sojā bija 45.5 %, bet Amerikā ir 66. 8 %. Savukārt vēl svarīgāka ir neaizstājamo aminoskābju attiecība pret aizstājamajām, kas Latvijā audzētajā sojā ir 66.2 %, bet ASV 63.7 % – tā tad mūsu soja ir vērtīgāka.

Soju plaši izmanto dzīvnieku ēdināšanā – tas ir labākais augu valsts proteīna avots, tai ir lieliska aminoskābju kompozīcija, augsta enerģētiskā vērtība, laba sagremojamība un izmantojamība organismā. Sojā gan ir arī nevēlamās sastāvdaļas: fitīnskābe, kas kavē minerālvielu – Zn, Ca un Mg absorbciju organismā, un tripsīns, kas kavē barības vielu šķelšanos un dzīvmasas pieaugumu. No tām var atbrīvoties, soju pārstrādājot un iegūstot sojas raušus, spraukumus, miltus, eļļu un proteīna koncentrātus – pilntauku un beztauku. Sojas eļļu var izmantot kā piedevu barībai vai kosmētikā.

Soju pārstrādā dažādos veidos: ekstrahējot, taukus nodala ar šķīdinātāju palīdzību; ekstrudējot – mehāniski, augstā spiedienā rodas augsta temperatūra, tiek atdalīta eļļa un iegūst sojas miltus, kas ir tīrs proteīna koncentrāts. Jaunākās pārstrādes metodes ir ekspandēšana – ar vakuumu – un fermentēšana, izmantojot fermentus, raugus un mikroskopiskas sēnes.

Analizējot sojas sastāvu, varam secināt, ka Latvijā izaudzētā soja ir līdzvērtīga ievestajai, bet pašu audzētam produktam vienmēr ir lielāka vērtība.”

Sojas audzēšanas ekonomika

SIA *Edo Consult* eksperts Andris Miglavs analizēja vietējās sojas konkurētspēju audzēšanas izmaksu un kvalitātes kontekstā: „Latvijā audzētas sojas konkurētspēju nosaka tās cena un otrs – vai vispār varam saražot produktu atbilstošā daudzumā un kvalitātē.

Soju audzē saimniecībā un biežāk tur arī to izmanto, šajā gadījumā ekonomiku veido izaudzēšanas un pārstrādes izmaksas. Ja ievadam – biržas cena, transporta un vēl citi blakus izdevumi. Ja salīdzinām pašaudzētās sojas un ievesto produktu izmaksas un pirmā pozīcija ir mazāka, tad audzēt ir ekonomiski izdevīgi.

Veicot aprēķinus pie sojas vidējās ražības 1.3 t/ha, kāda bija pērn, varēja secināt, ka tādi ražošanas apjomi ekonomiski izdevīgi ir tikai lokālai izmantošanai, ja scenārijs ir nedaudz labāks un iegūstam soju 1.8 t/ha, tad esam jau konkurētspējīgi tirgū ar ĶMO brīvo soju. Ja vērtētu vēl optimistiskāk – 2.1 t/ha, tad jau varam konkurēt arī ar ĶMO nebrīvo soju. Šajos aprēķinos neievērtējam sojas ietekmi uz augsni, kas būtu ar pozitīvo zīmi. Tāpēc vērts turpināt darbu.”